

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tost/38/2018
Identifikačné číslo spisu: 9518100153
Dátum vydania rozhodnutia: 10. decembra 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Harabin
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9518100153.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Harabina a členov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Dany Wänkeovej na neverejnom zasadnutí 10. decembra 2018 v trestnej veci odsúdeného S. E., pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu zo 17. augusta 2018, sp. zn. BB 5 Nt 2/2018, takto

r o z h o d o l :

Podľa 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného S. E. z a m i e t a .

O d ô v o d n e n i e

Špecializovaný trestný súd (ďalej len „ŠTS“) uznesením zo 17. augusta 2018, sp. zn. BB 5Nt 2/2018, podľa § 399 ods. 3 Tr. por. návrh odsúdeného S. E. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku, pod sp. zn. PK 2T 14/2013, zamietol. Proti uzneseniu prvostupňového súdu podal obvinený sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že v konaní vyšli najavo skutočnosti, ktoré súdu i obvinenému neboli známe v rozhodovaní o návrhu na povolenie obnovy konania, sp. zn. BB 5Nt 2/2017. Všetky podklady, ako aj listinné dôkazy predložil súdu priamo pri rozhodovaní o návrhu na povolenie obnovy konania na verejnom zasadnutí, ide o okolnosť, ktorá mohla odôvodniť návrh na povolenie obnovy konania v prospech obvineného aj zo strany prokurátora. V konaní pritom prostredníctvom obhajcu uviedol, že nové skutočnosti a dôkazy súdu predloží na verejnom zasadnutí, súd však aj napriek oznámeniu postupoval v zmysle § 402 ods. 2 Tr. por., pretože je možné opakovane podaný návrh zamietnuť na neverejnom zasadnutí aj v prípade, ak v návrhu uvádza tie isté skutočnosti a dôkazy. Odsúdený má právo, aby bola jeho vec prerokovaná na verejnom zasadnutí a bolo mu možné predložiť nové skutočnosti a dôkazy, ktoré má k dispozícii. Zákon odsúdenému neukladá povinnosť oznámiť nové skutočnosti a dôkazy pri podaní návrhu na povolenie obnovy konania ani na základe dodatočnej výzvy. Podaný návrh nie je len opakovaním už zamietnutého návrhu, napadnutým rozhodnutím tak bolo odňaté právo E. konať pred súdom a došlo k zásadnému zásahu do práva na riadny a spravodlivý proces. Súd nemal možnosť zistiť nové skutočnosti, o ktoré odsúdený návrh opiera, nemal možnosť predložiť dôkazy, nemožno preto konštatovať, že návrh uvádza tie isté skutočnosti a dôkazy, ako predchádzajúce podanie. Prvostupňovému súdu vytkol, že výzva súdu z 23. júla 2018, sp. zn. 5Nt 2/2018, neobsahovala poučenie, že ak neoznami nové skutočnosti a dôkazy, ktoré vyšli najavo, súd bude postupovať v zmysle § 402 ods. 2 Tr. por. Navrhol, aby sťažnostný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil ŠTS

na nové konanie a rozhodovanie. Prokurátor Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa k sťažnosti odsúdeného nevyjadril. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako nadriadený súd preskúmal na podklade uvedenej sťažnosti, ktorá bola podaná oprávnenou osobou včas a na zákonom určenom mieste (§§ 186 ods. 1, 187 ods. 1), správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce týmto výrokom (§ 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por.) a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného je nedôvodná. V zmysle Ústavy Slovenskej republiky čl. 46 ods. 1 každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. čl. 48 ods. 2 každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosc možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom. Čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o akomkoľvek trestnom čine, z ktorého je obvinený. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosc môžu byť vylúčené buď po dobu celého alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by vzhľadom na osobitné okolnosti mohla byť verejnosc konania na ujmu záujmom spravodlivosti. Podľa Tr. por. § 393 ods. 1 ak sa skončilo trestné stíhanie vedené proti určitej osobe právoplatným rozsudkom, právoplatným trestným rozkazom alebo právoplatným uznesením, možno v trestnom stíhaní tej istej osoby pre ten istý skutok pokračovať, len ak bola povolená obnova konania, § 394 ods. 1 obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu, § 399 ods. 2 súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394, § 402 ods. 2 odmietnuť návrh z dôvodov uvedených v § 399 ods. 2 môže aj na neverejnom zasadnutí. Z dôvodu uvedeného v § 399 ods. 2 môže návrh odmietnuť na neverejnom zasadnutí iba v tom prípade, ak návrh uvádza tie isté skutočnosti a dôkazy, ktoré už boli skôr právoplatne zamietnuté a návrh nanovo podaný je len jeho opakovaním. R 6/1997: V konaní o povolení obnovy konania nie je možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. obmedzuje predovšetkým na skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. R 57/1991: Ak je opakovaný návrh na povolenie obnovy konania založený na rovnakých skutkových námietkach ako skorší zamietnutý návrh, ale uvádzané rovnaké skutočnosti sú podložené inými (novými) dôkazmi, návrh nemožno prejednať na neverejnom zasadnutí podľa § 402 ods. 2 Tr. por., ale musí sa konať verejné zasadnutie podľa § 402 ods. 1 Tr. por. Sťažovateľ bol rozsudkom ŠTS z 26. mája 2014, sp. zn. PK 2T 14/2013, v spojení s rozsudkom najvyššieho súdu z 26. novembra 2014, sp. zn. 2 To 9/2014, právoplatne uznaný za vinného zo spáchania skutkov právne kvalifikovaných ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. (bod I), obzvlášť závažný zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a/, 3 písm. d/, 4 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c/ Tr. zák. vo viacčinnom súbahu s pokračovacím zločinom poškodzovania cudzej veci v zmysle § 245 ods. 1, 3 písm. d/, 4 písm. a/ Tr. zák. (bod II skutok 6a, 6b a 6c), zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 2 písm. a/, 4 písm. b/ Tr. zák. (bod II, skutok 7), zločin poškodzovania cudzej veci v zmysle § 245 ods. 1, 2 písm. a/, písm. b/, 4 písm. b/ Tr. zák. s použitím § 140 písm. c/ Tr. zák. (bod II, skutok 10), obzvlášť závažný zločin hrubého nátlaku podľa § 190 ods. 1, 3 písm. c/, 5 písm. c/ Tr. zák. s použitím § 138 písm. f/ Tr. zák. (bod II, skutok 11). Za tieto trestné činy mu bol podľa §§ 190 ods. 5, 41 ods. 1, 2, 42 ods. 1, 36 písm. j/, 38 ods. 2, 3 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody 22 rokov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia a trest prepadnutia veci. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trnava zo 6. novembra 2012, sp. zn. 4T 11/2012, v spojení s

uznesením Krajského súdu v Trnave z 31. januára 2013, sp. zn. 6To 147/2012, ktorými za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. d/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 roky nepodmienečne, v spojení s trestným rozkazom z 23. apríla 2013, sp. zn. 6T 22/2013, právoplatného 14. mája 2013, ktorým súd upustil od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody s prihliadnutím na trest uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo 6. novembra 2012, sp. zn. 4T 11/2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa §§ 76 ods. 1, 78 ods. 1 Tr. zák. súd uložil odsúdenému ochranný dohľad na tri roky. Prvostupňový súd rozhodnutie oprel o to, že odsúdený v návrhu nešpecifikoval konkrétne skutočnosti odôvodňujúce povolenie obnovy konania, len všeobecne konštatoval, že vyšli najavo nové skutočnosti odôvodňujúce návrh. V snahe o objektívne posúdenie návrhu E. 23. júla 2018 vyzval na objasnenie nových skutočností a dôkazov, ktoré vyšli najavo, na čo sťažovateľ oznámil, že sa jedná o skutočnosti, odôvodňujúce vyhovneniu návrhu na obnovu konania. Konkrétne skutočnosti a dôkazy však neoznámil, súd preto nemohol posúdiť či sa jedná o rovnaké skutočnosti a dôkazy, pre ktoré už bol zamietnutý predchádzajúci návrh na povolenie obnovy konania a či nový návrh nie je len jeho opakovaním. V súvislosti s vyjadrením odsúdeného, že konkrétne skutočnosti predloží na verejnom zasadnutí ŠTS vyjadril názor, že v zmysle § 402 ods. 2 Tr. por. možno opakovane podaný návrh zamietnuť na neverejnom zasadnutí, ak navrhovateľ návrh oprel o tie isté skutočnosti a dôkazy. Odsúdený napriek výzve nové skutočnosti a dôkazy neuviedol, o návrhu na povolenie obnovy konania však už súd právoplatne rozhodol. Zaujal názor, že účelom § 402 ods. 2 Tr. por. je najmä z hľadiska hospodárnosti a rýchlosti konania posúdiť či sa nejedná o tie isté skutočnosti a dôkazy, ktoré už boli predmetom rozhodovania. Nemožno preto akceptovať vôľu odsúdeného predložiť takéto skutočnosti a dôkazy až na verejnom zasadnutí a nútiť súd k vytýčeniu verejného zasadnutia, spojeného s nákladmi na jeho vykonanie. Na podklade vyjadreného postupom v súlade s § 402 ods. 2 Tr. por. z dôvodov podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh E. zamietol. Najvyšší súd v tejto súvislosti predovšetkým poukazuje na predchádzajúce konanie o návrhu na povolenie obnovy obvineného z 8. októbra 2017, zamietnutého ako nedôvodného v zmysle § 399 ods. 2 Tr. por. uznesením ŠTS zo sp. zn. BB 5 Nt 2/2017, v spojení s uznesením najvyššieho súdu z 1. marca 2018, sp. zn. 5 Tost 6/2018. Predmetný návrh E. bol prerokovaný na verejnom zasadnutí 12. decembra 2017, na ktorom bolo vykonané dokazovanie, vypočutý obvinený a oboznámené listinné dôkazy. Návrh sťažovateľa bol zamietnutý pre neprítomnosť nových skutočností a dôkazov, súdu skôr neznámych, spôsobilých odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo o uloženom treste, a teda nezistenie podmienok obnovy konania podľa § 394 Tr. por. V aktuálnom konaní o návrhu obvineného na povolenie obnovy konania, doručeného 3. júla 2018 sťažovateľ doposiaľ, a ani v sťažnostnom konaní neoznačil a nepredložil skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom, na ktoré by bol pôvodne uložený trest v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom páchatel'a. Obvinený existenciu takýchto skutočností a dôkazov v návrhu a podaniach len opakovane konštatuje, tieto však nešpecifikuje či identifikuje, súd tak nemal možnosť tieto posúdiť a zistiť či zakladajú obvineným tvrdený dôvod na povolenie konania. Sťažnostný súd sa stotožňuje s názorom obvineného, že v zásade má právo na verejné prerokovanie veci, tak ako toto právo každému zaručuje čl. 46 ods. 1, 48 ods. 2 Ústava Slovenskej republiky či 6 ods. 1 Dohovoru, najvyšší súd však považuje za podstatné zdôrazniť, že obvinený prvostupňovému ako ani sťažnostnému súdu doposiaľ neoznámil skutočnosti či dôkazy, ktoré by mali byť takto verejne prerokované. Rovnako súd považuje za nedôvodnú aj námietku, že súd nemohol preskúmať skutočnosti, o ktoré návrh oprel, pretože obvinený tieto skutočnosti, napriek výzve súdu ani do rozhodnutia najvyššieho súdu neoznámil a nezdôvodnil. Vzhľadom na to, že obvinený v návrhu na povolenie obnovy konania neoznámil iné ako doterajšie argumenty, (resp. súdu nie sú známe iné argumenty, ako uplatňované v predchádzajúcom konaní), zakladajúce povolenie obnovy konania, sťažnostný súd konštatuje, že prvostupňový súd správne postupoval, keď nedôvodný, neodôvodnený a dôkazne nepodložený návrh obvineného zamietol na neverejnom zasadnutí v zmysle § 402 ods. 2 Tr. por. (s použitím výkladového pravidla argumentum a minori ad maius). Na podklade vyjadreného najvyšší súd sťažnosť obvineného ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.